

тны свѣтѣльны вѣщы, а нѣкоги и клеветы сзшнвѣтъ, поученіа та дхѣвны безъ вниманіе слѣшѣтъ: или ющѣ и оусѣждаѣтъ: а трѣбва всако сказаніе, какѣо да бы оно сочиненно было, да го пріемамы съ оусердіе, за това токму, защо то въ него съ проповѣдва слово то Божіе

Д.) Които не знаѣтъ, и не радѣѣтъ да съ научѣтъ Божі-атъ законъ, и съ оупразниѣѣтъ, не въ чтеніе Богодхѣвннн, но въ соблазниѣтѣны и вредн-тѣльны книжки. Заради това ѡкончавѣтъ бѣдно то своѣ житіе въ крайно невѣдѣніе на благочестіе то.

В.) Противъ таа заповѣдь сзгрѣшавѣтъ лѣнннн те свѣщенннн, които стадо то си не оучѣтъ, и въ сзвраніе то църковно слово Божіе не имъ проповѣдавѣтъ, или (кога бы сами съ ненаучени были) другы църковны поученіа та предъ ннхъ не прочтѣтъ: и така "взѣвше ключъ разумѣніа, и сами въ царство небесное не вхѣдѣтъ, и другихъ не ввѣдѣтъ. „(Матф: кѣ. 13.) или църковно то чтеніе и пѣніе съ немареніе прекѣрѣѣтъ неблагочнннн, твѣрдѣ вързѣ, слѣдсѣватѣлнн въ сзвлѣзѣннх, и бесполезно и бесплодно.

З.) Които ѡ имѣніето си ни мала часть не ѡдѣлѣтъ за нѣжны дхѣвны дѣла: както за сздыржаніе то на причѣтъ атъ църковеннх, за оукрашеніе църковно, за болннцы и оучннннн, за бѣдны сиромѣсы, за сирѣчнннн и вдовннцы: но вмѣстѣ това распрѣсѣѣтъ имѣніе то си на нзлннннн и безмѣрны расхѣды, на сластолюбнннн та, на безнѣтны бесѣбы, на бездѣлны